

Rullede vi den røde løber ud og sagde: Velkommen, I har virkelig gjort det godt, at I flygtede fra sådan en rædselsfuld krig og ikke vil deltage i den? Nej, vi gjorde, hvad vi kunne for at få dem sendt tilbage.

Rugova har været nævnt, og her kan man jo sige, at den mand – i modsætning til, hvad der blev sagt fra Dansk Folkepartis side – har været utrolig fredelig og har stået for en utrolig fredelig linje. Men han er jo ikke blevet respekteret og har ikke fået den opbakning fra det vestlige samfund, han har fortjent, og den pris, vi betaler nu, er resultatet af de fejl og mangler.

Desværre er fejlene og manglerne ikke hørt op, for er der én ting, der ligger fast i den vestlige holdning, er det, at Kosovos befolkning ikke har ret til selvbestemmelse – den ret, som sønderjyderne fik efter Første Verdenskrig, den ret, som f.eks. franskanadierne har haft i Canada, til at tage stilling til, hvilket land de ønsker at høre til, eller om de ønsker selvstændighed. Men den rettighed skal kosovaalbanerne ikke have. Alle de planer og alle de ideer, der har været fremlagt, har været holdt inden for den ramme, at kosovaalbanerne ikke skal have ret til selvstændighed, og alene derfor er det ikke muligt for Enhedslisten at støtte dette forslag.

I sommer blev tusinder drevet op i bjergene, og vi så allerede dengang en humanitær katastrofe. Man kan så stille spørgsmålet: Hvorfor kommer indgrebet så nu? Hvorfor kom indgrebet ikke på det tidspunkt? Man kan jo spekulere meget, men det er jo interessant, at indgrebet kommer på et tidspunkt, hvor der er sket to ting: den ene ting er, at UCK er blevet militært nedkæmpet, og det vil sige, at risikoen set fra det vestlige samfunds og Milosevics side for, at der kunne være en stærk part, som krævede selvstændighed, er væk, i hvert fald på kort sigt. Den anden ting er, at vinteren er ved at komme, og vinteren i Bosnien og på Balkan i det hele taget er jo ikke en tid, hvor man kører rundt med store, tunge kanoner. Det vil sige, at den overlegenhed, som serberne har, kan de ikke bruge til noget om vinteren, og det vil igen sige, at vi under alle omstændigheder står i en situation, hvor kampene aftager, og hvor der ikke vil være militære operationer af noget større omfang.

Derfor mener vi i Enhedslisten, at man kommer med den trussel nu, fordi man rent faktisk

ved, at muligheden for at få et kompromis er ret stor. Dermed undlader man at bruge det, som var den eneste reelle mulighed før, som er den eneste reelle mulighed nu, og som er den eneste reelle mulighed i fremtiden, nemlig at støtte de kræfter i Kosova, som arbejder for demokrati, menneskerettigheder og selvstændighed. Det er vores alternativ fra Enhedslisten.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på partiets vegne gøre følgende bemærkninger:

Udviklingen i Kosovo er jo dybt tragisk; det er jeg overbevist om at vi alle kan blive enige om. Mennesker er blevet drevet på flugt på grund af kamphandlinger, og uskyldige mennesker er reelt gidsler. FN's generalsekretærs rapport af den 4. september har sat ord på det, som verdenssamfundet længe har haft grund til at frygte: en humanitær katastrofe på grund af kamphandlingerne i Kosovo. Men hvad er så løsningen?

I forbindelse med Kristeligt Folkepartis tilslutning til beslutningsforslaget er det vigtigt for mig at understrege, at vi deler regeringens opfattelse af, at det internationale samfunds mulighed for at påvirke situationen i Kosovo ad fredelig, diplomatisk vej og med økonomiske sanktioner og opbygningen af et militært beredskab er ved at rinde ud. Derfor giver vi vores tilslutning til en eventuel militær NATO-indsats, også selv om vi erkender, at FN-mandatet ikke er stærkeklart.

Det havde naturligvis været det bedste, hvis FN's Sikkerhedsråd kunne have været klar i sin tale. Men det er ikke tilfældet, og vi vil ikke acceptere, at et enkelt land kan blokere for, at der gennem en militær indsats gøres et forstærket forsøg på at få stoppet kamphandlingerne i Kosovo. Fra Kristeligt Folkepartis side lægger vi også vægt på, at Danmark og andre lande har ydet en stor, humanitær indsats i området i form af nødhjælp, og vi lægger vægt på, at Danmark fortsat gør det. Skal jeg opsummere Kristeligt Folkepartis holdning, så er det, at det internationale samfund efter vores opfattelse ikke har noget valg. Vi må være parat til at deltage i en eventuel militær NATO-indsats som følge af de beslutninger, der er truffet i FN's Sikkerhedsråd. Holdning skal følges op af handling. Tak for ordet.